

De buit van Don Capsones

Rob Maayen © 2007

TITEL: DE BUIT VAN DON CAPSONES

Overzicht personages / rollen

Tekstrollen:	
Antonio Grimasso (directeur)	j / m
Klunzo (toneelmeester)	j / m
Magnus Magica (goochelaar)	j
Meta Morfosa (assistente v.d. goochelaar)	m
Hercules (sterke man)	j
Groep Ying-Yang (Chinese artiesten)	j / m
Angelino (inbreker)	j / m
Presto (meesterkraker)	j / m
Don Capsones (Maffia-baas)	j
Benito (lijfwachter)	j / m
Pepito (lijfwachter)	j / m
Magister (geest)	j / m

Auditiegroepen	
2 of 3 verschillende groepen acrobaten, dansers, acrobaten etc.	j / m

Figuranten :	
Bezoekers theater	j / m

Een groot deel van de rollen kan zowel door jongens als meisjes worden gespeeld. Hiervoor zijn soms kleine aanpassingen in de tekst nodig. Ook kan gebruik gemaakt worden van dubbelrollen (zeker bij de auditiegroepen en de figuranten). Het aantal en de omvang van de optredende auditiegroepen kunnen naar eigen inzicht en mogelijkheden bepaald worden.

Scène 1: de bank

Op de achterwand hangt een bord waarop met grote letters het woord “BANCA D’ITALIA” staat. Dit bord is overigens tweezijdig te gebruiken (zie begin scène 2).

In de linkerhoek staat een grote brandkast. Neem hiervoor een kartonnen doos (bijvoorbeeld van een wasmachine of koelkast).

Plak de bodem en bovenkant stevig dicht. Snijd uit één van de zijkanten een flinke rechthoek ter grootte van een brandkastdeur. Eén lange kant vast laten zitten als scharnierend gedeelte. De uitgesneden rechthoek aan de binnenzijde beplakken/verstevigen met extra lagen karton of piepschuim tot de dikte van een kluisdeur.

In het midden van de deur zit een cijferslot. Plak hiervoor verschillende cirkels van dik karton op elkaar. De diameter van de cirkels verloopt van groot naar klein. De randen van de kleinste cirkel voorzien van streepjes. Dit kartonnen cijferslot beschilderen met aluminiumverf. Juist boven het cijferslot zit een ovaal koperkleurig plaatje met de merknaam van de brandkast.

Zowel aan de boven- als onderkant van de kluisdeur zit een kruk/hendel om de kluis open te trekken. De krukken kunnen gemaakt worden van stukken dik rondhout.

Wanneer een bevestiging dwars door de kluisdeur wordt gestoken, kunnen de krukken/hendels echt gebruikt worden bij het openen.

De kluisdeur aan de buitenzijde nog voorzien enkele horizontale stroken dik karton om zware scharnieren te suggereren.

Beschilder de brandkast in een egale kleur (grijs, groen of zilver) afhankelijk van de achtergrond.

Het licht is bij aanvang van de scène gedimd. De brandkast en het bord met het opschrift "BANCA D'ITALIA" worden met een spot belicht.

Het toneel ligt er verlaten bij. Na enige tijd klinkt er gerinkel van brekend glas, gevolgd door luider wordend gestommel en gedempte stemmen.

Aan de rechterzijde verschijnt Angelino met een brandende zaklamp in de hand. Hij is stijlvol in het zwart gekleed (o.a. een modieus overhemd en schoenen in Italiaanse stijl).

Terwijl hij voortdurend om zich heen kijkt, sluipt hij naar de voorkant van het podium. Met zijn zaklamp schijnt hij uitgebreid rond, ook in de richting van de zaal. Als laatste belicht hij de brandkast in de hoek. Hij knikt tevreden en geeft een teken naar rechts (fluiten of knippen met vingers).

Op dit signaal komt ook via de rechterzijde Presto op. Hij heeft een koevoet in zijn ene hand en in de andere draagt hij een lederen tas met inbrekersgereedschap (o.a. witte handschoenen en een stethoscoop). Ook hij is helemaal in het zwart gekleed, alleen veel eenvoudiger dan Angelino. Het tweetal treft elkaar aan de rand van het podium.

Angelino: (fluisterend)

De kust is veilig Presto... Je kunt aan de slag.

Hij geeft een hoofdknik in de richting van de brandkast op de achtergrond. Presto kijkt in de aangegeven richting en loopt dan zichtbaar enthousiast naar brandkast. Angelino kijkt nog eens omzichtig om zich heen en loopt hem dan achterna. Presto laat zich op zijn knieën zakken en trekt de handschoenen aan.

Presto: (nadenkend)

Licht me eens bij, Angelino.

Angelino beschijnt de brandkast van dichtbij. Presto inspecteert en betast de kluisdeur zorgvuldig, vooral het cijferslot, de hendels en de scharnieren. Hij poetst met zijn mouw over het plaatje met de merknaam en gromt dan goedkeurend. Hij wrijft zich vergenoegd in de handen.

Presto: (enthousiast)

Als ik het niet dacht... Het is een echte Lips !

Angelino: (sceptisch)

Leuk om te weten, maar krijg je hem open ?

Presto: (enigszins beledigd)

Natuurlijk !

(zelfverzekerd)

Een fluitje van een cent !

Angelino: (grinnikend)

Nou, de baas verwacht dat deze kraak heel wat meer gaat opleveren.

Angelino opent de lederen tas en toont achtereenvolgens verschillende gereedschappen.

Angelino: (uitnodigend)

Wat heb je nodig ? Breekijzer, hamer, snijbrander ?

Presto schudt afkeurend zijn hoofd.

Presto: (minachtend)

Dat is allemaal voor amateurs...

(trots)

Ik heb alleen een stethoscoop nodig...

Angelino: (verbaasd)

Een stethoscoop ?!...Ga je doktertje spelen ?

Presto zucht overdreven diep. Hij laat zijn handen liefkozend over het oppervlak van de brandkast glijden.

Presto: (geduldig)

Mijn beste Angelino,...brandkasten zijn net vrouwen. Als je ze met geduld en liefde behandelt, geven ze tenslotte hun geheimen prijs.

Angelino: (schamper)

En als je ze met grof geweld te lijf gaat ?

Presto: (zuchtend)

Dan slaan ze dicht en kun je naar hun schatten fluiten.

Angelino schudt verwonderd zijn hoofd.

Angelino: (berustend)

Jij bent de meesterkraker...

Van mij mag je nu naar hartelust met die brandkast gaan kroelen. Ik zal ondertussen op de uitkijk gaan staan.

Hij klopt zijn maat joviaal op de schouder.

Angelino: (bemoedigend)

Succes ! Stel de baas niet teleur...

Angelino loopt naar de voorzijde van het podium en kijkt aandachtig rond. Presto doet ondertussen wat vingeroefeningen en zet dan de stethoscoop juist boven het cijferslot. Voorzichtig draait hij voortdurend aan de combinaties en luistert ingespannen. Zo nu en dan knikt hij goedkeurend.

Angelino drementelt duidelijk nerveus heen-en-weer. Tenslotte steekt hij een sigaret op (of neemt een kauwgompje). Over zijn schouder kijkt hij richting Presto.

Angelino: (nieuwsgierig)

Lukt het ?

Presto: (theatraal)

Geen slot kan zo ingewikkeld zijn of Presto krijgt het klein...

Angelino: (zenuwachtig)

Als je maar op tijd bent... De baas houdt niet van wachten...

Presto: (ingespannen)

Momentje nog...ik heb het bijna...

Presto draait nog één keer aan het cijferslot, luistert aandachtig en grijnst dan tevreden.

Presto: (luid)

Sesam open u !

Terwijl Angelino gespannen toekijkt, duwt Presto de beide hendels naar beneden en trekt dan de kluisdeur langzaam open. Zijn maat komt haastig dichterbij en beschijnt met zijn zaklamp de inhoud van de kluis. Deze is gevuld met een flinke hoeveelheid bankbiljetten in bundels. Neem hiervoor speelgeld of maak kopieën van speelgeld. Sommige bundeltjes worden ook echt gebruikt tijdens het spel. Geef daarom die wikkels een speciale kleur zodat ze voor de spelers goed te herkennen zijn. Alleen enkele biljetten aan bovenkant hoeven bedrukt te zijn. De overige biljetten in de bundels bestaan gewoon uit blanco velletjes die op maat gesneden zijn. Elke bundel wordt bij elkaar gehouden door een wikkel.

De overige bundels dienen alleen maar als vulling van de brandkast. Ze kunnen gemaakt worden van stukken dik piepschuim ter grootte van de bankbiljetten. Beplak alleen de boven- en onderkant met een bankbiljet. Ook om deze pakjes komt een wikkel, maar met een afwijkende kleur.

Angelino fluit vol ontzag en haalt er een bundel bankbiljetten uit. Samen lopen ze naar de voorzijde van het podium en laten om beurten de biljetten door hun vingers glijden.

Angelino: (bewonderend)

Wow ! ...Allemaal briefjes van € 200

Presto telt/controleert snel de inhoud van de brandkast.

Presto: (vol ontzag)

Er liggen 50 van zulke bundels in...

Angelino rekt haastig op zijn vingers.

Angelino: (vol verbazing)

Dat is...een half miljoen !

Presto: (glunderend)

De baas zal tevreden zijn.

Angelino schrikt zichtbaar en gooit het bundeltje naar Presto.

Angelino: (paniekerig)

Shit ! Don Capsones ! Hij kan elk moment hier zijn !

Hij rent naar de rechterzijde, luistert aandachtig en knikt bevestigend. Dan haast hij zich terug naar Presto en neemt het bundeltje biljetten weer van hem over. Angelino wist het zweet van zijn voorhoofd.

Angelino: (puffend)
Precies op tijd !

Ze wachten stram in de houding af. Na tijdje komen er 2 lijfwachten op. Ze zijn in het zwart gekleed. Ze dragen breedgeschouderde colbertjes, zwarte flaphoeden (borsalino's) en spiegelende zonnebrillen. Onder hun colbertje of in hun broeksriem zit duidelijk zichtbaar een pistool. De lijfwachten inspecteren de omgeving grondig. Hun houding en manier van lopen straalt kracht en zelfverzekerdheid uit. De twee wachtende bendeleden krijgen enkel een kort hoofdknikje als teken van herkenning. Na de inspectieronde stellen de lijfwachten zich aan weerszijden van het podium op.

Pepito: (zakelijk)
Alles in orde, Benito ?

Benito: (zelfverzekerd)
Alles veilig, Pepito !

Pepito knikt tevreden en wendt zijn hoofd naar de rechterzijde.

Pepito: (eerbiedig)
U kunt komen, don Capsones !

Don Capsones komt met energieke passen op. Hij is heel stijlvol gekleed in een zwart pak, wit overhemd en een zwierige witte sjaal. Hij heeft een zonnebril met spiegelende glazen op. In het midden van het podium aangekomen bergt de baas met een zwierig gebaar zijn zonnebril op. Hij kijkt even zelfingenomen rond en haalt dan een kam tevoorschijn. Met overdreven bewegingen begint hij zijn haar in model te brengen. Als hij klaar is, knipt hij gebiedend met zijn vingers. De lijfwachten wenden met een ruk hun hoofd naar hem toe en steken hun duim op. Tevreden kijkt de baas weer rond. Dan knipt hij opnieuw met zijn vingers richting Pepito. Die komt haastig dichterbij en houdt hem een geopend pakje sigaretten voor. Met twee vingers neemt de don er een sigaret uit. Pepito gaat terug naar zijn plek. Nu knipt de baas richting Benito. Deze komt aangesneld en houdt een brandende aansteker bij de sigaret. Don Capsones inhaleert gretig en wuift vervolgens Benito weg. Die neemt zijn plaats weer in. (Dit ritueel van haren kammen en sigaret opsteken herhaalt zich bij elk optreden van Don Capsones). Al rokend draait de don zich om naar het wachtende tweetal en knipt weer met zijn vingers. Angelino komt dichterbij en maakt een korte buiging.

Angelino: (eerbiedig)
Ciao, don Capsones.

Don: (vriendelijk)
Ciao, Angelino.
(zakelijk)

Hebben jullie het geld ?

Angelino: (voldaan)
Zeker !

Don: (waarderend)
Mooi !
(nieuwsgierig)
Hoeveel ?

Angelino overhandigt hem een bundeltje bankbiljetten. De baas laat het taxerend door zijn vingers glijden en kijkt hem vragend aan.

Angelino: (trots)
Precies € 500.000 !

De lijfwachten draaien met een ruk hun hoofd in de richting van Angelino. Ze tillen even hun zonnebril op, laten hem daarna weer snel zakken en draaien hun hoofd terug naar de zaal. De don knijpt Angelino zachtjes in zijn wang.

Don: (waarderend)
Niet slecht...

Opnieuw knipt hij met zijn vingers. Presto komt zenuwachtig dichterbij en maakt een buiging.

Presto: (onderdanig)
Ciao, don Capsones.

De don geeft hem een schouderklopje.

Don: (waarderend)
Ciao, Presto...Goed werk...Ik zal het niet vergeten...

Hij gooit hem achteloos het bundeltje bankbiljetten toe.

Don: (vriendelijk)
Als dank !
(waarschuwend)
Maar mondje dicht over deze kraak !

Presto: (onderdanig)
Grazie ! Dank u ! Ik zal zwijgen als het graf ...

Don: (dreigend)
Dat is je geraden...Je kent immers mijn gezegde: een gebroken woord geldt als broedermoord !

De twee lijfwachten draaien zich gelijktijdig naar de inbreker toe en maken betekenisvol een snijdende beweging langs hun keel. Presto slikt zichtbaar en kijkt heel benauwd.

Dan klinken vanuit de coulissen politiesirenes of een inbraakalarm. De bendeleden schrikken en kijken gejaagd om zich heen. Alleen don Capsones blijft heel rustig en trapt demonstratief zijn sigaret uit.

Don: (luchtig)

Ik geloof dat het tijd wordt om te vertrekken.

(bevelend)

Neem de buit mee !

Presto haalt uit zijn lederen tas een linnen zak tevoorschijn. Terwijl Angelino die openhoudt, stopt hij er snel alle bundels bankbiljetten in. De lijfwachten trekken ondertussen hun pistolen en verdwijnen via de rechterzijde. De don zet rustig zijn zonnebril op en wacht af. Al gauw komen de lijfwachten met getrokken pistolen teruggerend.

Pepito: (hijgend)

De politie komt eraan !

Benito: (gejaagd)

Ze gaan de boel omsingelen, maar we kunnen nog ontsnappen.

Don: (nadenkend)

We moeten de buit verstoppert. Als we aangehouden worden met het geld zijn we zwaar de pineut !

Angelino: (opgewonden)

Ik weet hier vlakbij een oud theater... Daar vinden we vast wel een goede verstopplaats.

Don: (waarderend)

Prima plan, Angelino !

(kordaat)

Avanti ! Vooruit, wegwezen nu !

(bevelend)

Benito en Pepito, jullie dekken de aftocht !

De lijfwachten knikken bevestigend en nemen met de pistolen in de aanslag hun positie in aan de rechterzijde van het toneel. De anderen verlaten haastig het podium via de linkerzijde: Angelino voorop met de geldzak, gevolgd door de don en Presto.

Pas als ze verdwenen zijn, volgen de beide lijfwachten langzaam. Ze lopen achterwaarts, voortdurend lettend op de rechterzijde van het toneel.

Als het toneel leeg is, klinken vanuit de coulissen waarschuwingskreten van de politie eventueel gevolgd door enkele schoten en sirenes. Daarna is het stil.

Het licht verder dimmen, alleen een spot gericht houden op de geplunderde brandkast.

Scène 2: het theater (dezelfde dag)

Bord uit scène 1 omdraaien zodat naam van het theater zichtbaar wordt: TEATRO FIASCO. De naam FIASCO staat op een verwisselbaar plaatje (zie ook de slotscène).

Verspreid liggen wat theater- of circusattributen (bijvoorbeeld hoepels, jongleerknotten, halters). In het midden ligt een omgevallen kruk. Aan de rechterkant staat een flinke houten kist/koffer (eventueel versierd met grote sterren en/of de initialen M & M).

De directeur komt op met een stapel enveloppen in de hand. Hij is gekleed in een zwart jacquet of een flitsend kostuum met veel glitters. Hij kijkt geïrriteerd naar de rommel om hem heen.

Dir.: (luid)

Klunzo, ruim die rotzooi eens een keer op !

Mopperend zet hij de kruk met klap overeind en gaat zitten. Hij staart naar de enveloppen in zijn hand.

Dir.: (somber)

Rekeningen ! ...Alleen maar rekeningen...

Met een nijdig gebaar scheurt hij een enveloppe open en leest snel de inhoud door.

Dir. : (verontwaardigd)

Aanmaning energiebedrijf: per direct te betalen € 765,-

(wanhopig)

Daar zouden toch je stoppen van doorslaan...

Hij scheurt een volgende enveloppe open.

Dir: (zuchtend)

Premie gemeenschappelijke ongevallenverzekering: € 355

(wrang)

Nou, met dat stelletje sukkel hier is dat nog het enige wat zijn geld opbrengt...

Hij opent nog een enveloppe en schrikt zichtbaar van de inhoud

Dir. : (paniekerig)

Achterstallige huur: € 2345...Alsof je een emmer leeggooit !

Hij smijt de enveloppen boos op de grond.

Dir.: (hoofdschuddend)

Ik kan de tent net zo goed sluiten...

(triest)

Waar heb ik dit aan verdiend ?...

Hij springt van de kruk af en loopt naar de rand van het podium.

Dir.: (dromerig)

Als ik ooit veel geld had, zou ik het allemaal anders doen...

(enthousiast)

Een nieuw theater, eerste klas artiesten, spetterende shows...

Dir: (terneergeslagen)

Tot die tijd moet ik het doen met deze vervallen tent,... tweederangs artiesten en dezelfde melige shows.

Klunzo, de toneelmeester komt haastig op. Hij is sjofel gekleed in een grijze/blauwe stofjas. In zijn borstzak zit altijd een flesje sterke drank, waar hij regelmatig stiekem een slokje uit neemt. Hij wijst in de richting van de zaal.

Klunzo : (nerveus)

Baas, het publiek zit al klaar. We moeten zo op !

Dir.: (schamper)

Moeten we zo óp ?

(mompelend)

Nou, we gaan in dit theater alleen maar áf !

Klunzo: (verbaasd)

Wat zegt u ?

Dir.: (haastig)

Niets ! Ik ben zo klaar...

(bevelend)

Ruim het toneel op, stupido ! Uilskuiken dat je bent !

De directeur verlaat met hangende schouders het toneel. De toneelmeester kijkt hem somber na. Hij controleert eerst of de baas echt weg is. Dan trekt hij een lange neus richting coulissen. Vervolgens begint hij met driftige bewegingen het podium in orde te brengen. door de attributen aan de kant te schuiven. Ondertussen moppert hij hartgrondig.

Klunzo: (nijdig)

Altijd weer hetzelfde liedje...Klunzo ruim dit op ! Klunzo ruim dat op !

Hij loert nadrukkelijk rond en loopt op zijn tenen naar de rand van het podium.

Klunzo: (geheimzinnig)

Gelukkig ben ik zelf nogal opgeruimd van aard...

Vol binnenpret haalt hij een flesje uit zijn jaszak en neemt gauw een slokje sterke drank. Met een tevreden zucht veegt hij met de rug van zijn hand langs zijn mond.

Klunzo: (voldaan)

Ik zeg altijd: geen theater zonder kater !

Daarna verlaat hij het podium. Vervolgens eventueel het licht versterken.

Op de tonen van een pittig openingsmuziekje (of tromgeroffel) verschijnt de directeur met een brede glimlach. Hij heeft nu een gespeelde, energieke uitstraling.

Dir.: (enthousiast)

Dames en heren, welkom in Teatro Fiasco ! Mijn naam is Antonio Grimasso. Ik heb de eer om u een programma van wereldklasse aan te bieden. We hebben werkelijk kosten noch moeite gespaard.

Allereerst een optreden van de groep Yin-Yang. Ze komen speciaal voor u uit het verre China. Geeft u ze een warm applaus !

Op de tonen van een lieflijke Chinese melodie komen de artiesten komen in een keurig rijtje achter elkaar op.

Ze zijn kleurig gekleed in ruime broeken en hesjes (liefs zo identiek mogelijk). Ze dragen ook allemaal een (stro)hoed waaronder een lange vlecht uitsteekt.

Met kleine passen lopen ze naar de voorkant van het podium. Daar stellen ze zich naast elkaar op met het gezicht naar de zaal. Als opwarming doen ze volkomen synchroon enkele oosterse meditatieoefeningen.

Dir.: (fluisterend)

Nu volgt een evenwichtsnummer dat de uiterste concentratie van onze artiesten vereist.
Mag ik dan ook verzoeken om doodse stilte...

Voor deze balanceeract zijn bamboestokken of elektriciteitspijpen van ongeveer 2,5 meter nodig.

Aan de bovenzijde van iedere stok/pijp een plastic (wegwerp)bordje lijmen met daarop een plastic bekertje of kopje. (wanneer het bordje en de beker doorboord worden kan de stok er doorheen gestoken worden en is de constructie nog steviger). De stokken kunnen verder verfraaid worden met afhangende smalle strookjes crêpepapier.

Vanuit de coulissen worden de stokken één voor één aangegeven. De artiesten geven weer voorzichtig aan elkaar door totdat iedereen is voorzien. Door steeds kleine handbewegingen te maken, lijkt het of de bordjes en bekertjes bovenop de stokken balanceren. De artiesten kijken voortdurend naar boven en bewegen zich uiterst behoedzaam.

Op de tonen van rustige Chinese muziek voeren ze verschillende bewegingen uit (heen-en-weer lopen, draaien, knielen enz.)

Het slotnummer bestaat uit een kleine menselijke piramide.

Dit nummer mislukt en de artiesten verlaten rommelig het podium. Op het moment dat ze in de coulissen verdwijnen, klinkt het geluid van brekend serviesgoed en bekvechtende Chinese stemmen(let op de timing!).

De directeur kijkt ontstemd.

Dir: (verontschuldigend)

Probeert u dit thuis tijdens de afwas maar niet na te doen...

Hij lacht zuurzoet om zijn eigen grapje en vermant zich dan snel.

Dir. : (theatraal)

Na deze fijne Oosterse kunst wordt het tijd voor het zwaardere werk. Dames en heren, ik vraag uw aandacht voor de sterkste man ter wereld. U zult versteld staan van zijn krachten !

(met stemverheffing)

Hier is...de huiveringwekkende Hercules !

Hercules komt op met de armen als een overwinnaar boven het hoofd. Hij is gekleed in een strak (mouwloos) shirt en een korte broek. Op de tonen van een pittig muziekje doet hij als opwarming heel demonstratief enkele spieroefeningen. Zorg vooral voor een houterige uitstraling.

Na de opwarming krijgt Hercules van de toneelmeester een ijzeren staaf aangereikt van ongeveer 50 cm lang. Hij toont de staaf uitgebreid aan het publiek en slaat er ook mee op de grond om de stevigheid aan te tonen.

Terwijl er tromgeroffel klinkt, grijpt hij de uiteinden beet en probeert de staaf te verbuigen. Zijn gezicht verraadt grote inspanning, maar de staaf verandert niet van vorm. Hij doet nog verschillende pogingen met hetzelfde negatieve resultaat. Tenslotte geeft hij met een hulpeloos gebaar de staaf terug aan de toneelmeester.

De directeur bekijkt het optreden hoofdschuddend.

Vervolgens legt de toneelmeester met twee “stenen” dorpels klaar op twee korte balken.

De dorpels zijn gemaakt stroken piepschuim van minimaal 4 cm dik. Schilder ze grijs om massieve steen te suggereren.

Hercules concentreert zich door het maken van allerlei Oosterse gebaren. Er klinkt tromgeroffel. Als het geluid stopt, slaakt hij een kreet en geeft een flinke karateklap op de dorpels. Deze breken uiteraard. De krachtpatser vertrekt echter zijn gezicht en staart naar zijn hand. Terwijl hij op het toneel rond strompelt en zijn geblesseerde hand onder zijn oksel klemt, probeert hij tevergeefs zijn pijn te verbijten. De directeur toont geen medelijden en gebaart hem driftig verder te gaan.

De toneelmeester heeft inmiddels de brokstukken opgeruimd. Hij rolt vervolgens met veel moeite een halter naar het midden van het podium.

Neem hiervoor een kartonnen buis of een stuk PVC- afvoerpijp met een diameter van minimaal 5 cm en een lengte van ongeveer 150 cm .

Bevestig aan beide uiteinden een plastic voetbal. Deze voetballen worden vervolgens bekleed met papier-maché of stroken krantenpapier bestreken met behangselplak. Er moet een stevige verbinding ontstaan tussen de buis en de voetballen. Nadat deze onderdelen gedroogd zijn, alles zwart of metaalkleurig schilderen. De ronde uiteinden kunnen eventueel voorzien worden van een getal dat het indrukwekkende gewicht aangeeft.

Hercules maakt zich met de nodige bombarie klaar voor het gewichtheffen: diep in- en uitademen, vingers knakken, riem strak doen etc. Opnieuw klinkt tromgeroffel. Als het geluid stopt, spant Hercules zich in om het gewicht op te tillen. Plotseling grijpt hij met een van pijn vertrokken gezicht naar zijn rug en loopt gebogen naar de directeur.

Die staat zich vreselijk te ergeren en wuift hem nijdig weg. De toneelmeester ontfermt zich over de krachtpatser. Hij slaat een arm om zijn schouder om hem te ondersteunen. Met zijn vrije hand neemt hij achteloos de halter mee.

De directeur richt zich tot het publiek.

Dir.: (verontschuldigend)

Dames en heren, ons excuus voor deze kleine tegenvaller...

(geheimzinnig)

Ik neem u nu mee naar een wereld vol magie.

Mag ik uw applaus voor de sterren van onze show: Magnus Magica en zijn charmante assistente Meta Morfosa !

Magnus en Meta komen hand in hand op. Magnus draagt een zwart jacquet of een modern kostuum met veel glitters. Meta is vlot en kleurig gekleed.

Op de tonen van een achtergrondmuziek begint de goochelaar aan zijn act. Hij wordt daarbij ondersteund door Meta die met veel zwierige gebaren de benodigde materialen aanreikt.

De uitgevoerde trucs zijn simpel en doorzichtig. Het aantal en de aard van de trucs kan zelf worden ingevuld. Belangrijk is dat alle trucs stuntelig worden uitgevoerd (bijvoorbeeld in de stijl van Tommy Cooper). Voor de verhaallijn dient het optreden afgesloten te worden met twee vaststaande onderdelen: de truc met het konijn en de truc met het touw uit India. Ze worden ook nadrukkelijk door Meta bij het publiek geïntroduceerd.

Meta: (enthousiast)

Dan nu de bekende, maar nog altijd spectaculaire truc met het konijn !

Ze toont met veel bombarie een lege hoge hoed aan het publiek. Daarna zet ze de hoge hoed op een krukje of tafeltje. Magnus maakt bezwerende gebaren met zijn goochelstaf. Er klinkt tromgeroffel en eventueel een luide knal.

Met een hoffelijk gebaar nodigt hij zijn assistente uit om in de hoed te kijken. Die werpt een blik in de hoed en schudt vertwijfeld haar hoofd. Terwijl Meta de aandacht van het publiek probeert af te laten met danspasjes, begint de goochelaar zenuwachtig het toneel en de coulissen af te zoeken. Tenslotte haalt hij zijn schouders op en beduidt zijn assistente door te gaan. Aan de zijkant slaat de directeur de handen voor de ogen.

Meta: (zenuwachtig)

Ons konijn maakt blijkbaar even een ommetje... We gaan daarom gauw door...

Nu uw aandacht voor een bijzonder staaltje magie uit het mysterieuze India: de beroemde truc met het touw ! Magnus zal een touw bezweren, zodat het rechtop blijft staan.

Er klinkt muziek uit India in de stijl van slangenbezweerders.

Meta laat aan het publiek een dik touw van ongeveer 3 meter lengte zien. Vervolgens legt het ze opgerolde touw in het midden van het podium. Magnus maakt overdreven bezwerende gebaren richting de bundel touw. Daarna neemt hij het opgerolde gedeelte in de ene hand. Onder het slaken van een luide kreet gooit hij met de andere hand het losse uiteinde in de lucht. Alle blikken van de aanwezigen worden vol verwachting naar boven gericht. Als het touw terugvalt, gaan alle hoofden mee naar beneden.

Magnus is zichtbaar teleurgesteld en rolt het touw opnieuw op. De voorstelling herhaalt zich met hetzelfde resultaat. Terwijl de artiesten steeds nerveuzer worden volgt nog een derde mislukte poging.

Met een hulpeloze uitdrukking houdt Magnus tenslotte het touw halverwege vast en laat het onderste gedeelte naar de grond afhangen. Hij probeert zo de indruk te wekken dat het touw gedeeltelijk staat.

Aan de zijkant windt de directeur zich ondertussen vreselijk op. Hij doet alsof hij een lus in een touw legt en daarmee iemand opknoopt.

Als de goochelaar dat ziet, maakt hij een onbeholpen buiging. Onder boe-geroep en mager applaus sleept hij het touw moedeloos naar de coulissen en smijt het met een verachtelijk gebaar weg. Het wordt direct vanaf de zijkant teruggewooid op het toneel (let op de timing!).

Boos grijpt de goochelaar het opnieuw en gooit het weg. Weer komt het terug. Magnus begint nijdig op het touw te stampen en smijt het weer in de coulissen. Deze keer blijft het weg.

Met een geforceerde glimlach maken de beide artiesten een stuntelige buiging.

Onder boe-geroep en mager applaus loopt Magnus in de richting van de coulissen. Daarbij passeert hij het tafeltje met de hoge hoed. Hij werpt nog eens een blik in de hoed en keert hem ondersteboven. Als er niets uitkomt zet hij hem op en sloft het toneel af. Meta drentelt zenuwachtig achter hem aan.

Dir.: (quasi vrolijk)

Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van ons programma. Ik hoop dat u, ondanks de schoonheidsfoutjes genoten heeft.

Dank voor uw aandacht en misschien tot ziens...

Vanuit de coulissen klinkt lauw applaus en luid boe-geroep. Laat eventueel wat (nep)fruit of (nep)eieren of proppen papier op het toneel gooien. Terwijl de tonen van een slotmuziekje klinken, maakt de directeur dat hij wegkomt.

Het toneel ligt er even verlaten bij. Dan komt uit de coulissen het hoofd van de toneelmeester te voorschijn. Voorzichtig gluurt hij de zaal in en loopt dan behoedzaam naar het midden van het podium. Daarna komt de directeur op, die voortdurend angstig om zich heen kijkt.

Dir.: (benauwd)

Is het publiek weg ?

Klunzo: (somber)

Ja, ...en ik denk voorgoed...

Dir.: (moedeloos)

Was het echt zo erg ?...

De toneelmeester raapt een tomaat/appel op van de grond en eet er met smaak van.

Klunzo: (sceptisch)

Zelden zo erg geweest...

Dir: (zuchtend)

Roep de hele ploeg bij elkaar !

De toneelmeester haast zich naar de zijkant en roept in de coulissen.

Klunzo: (luid)

Iedereen verzamelen ! De baas wil jullie spreken !

Het eerst verschijnen de Chinezen, nog steeds kibbelend. Ze worden gevolgd door de hinkende Hercules. Hij leunt op de ijzeren staaf uit zijn act. (Deze staaf is inmiddels verwisseld voor een stuk PVC-pijp met dezelfde kleur en afmeting). Magnus en Meta komen schuw als laatsten op.

De directeur slaat demonstratief over elkaar en bekijkt somber het hele gezelschap. Het wordt doodstil. Als de directeur aan de rand van het podium begint te ijsberen, volgen alle hoofden zijn bewegingen. Plotseling staat hij stil en zucht diep.

Dir.: (quasi beheerst)

Ik wil het met jullie over de voorstelling van vandaag hebben...

De Chinezen knikken ijverig.

Chinees 1: (hoopvol)

Bent u tevreden meneer de directeur ?

Dir.: (verbaasd)

Of ik tevreden ben ?

(kwaad)

Nee, natuurlijk niet !

Hebben jullie soms een bord voor je kop in plaats van op een stokje ?

(dreigend)

Willen jullie écht weten hoe het was ?

Chinezen buigen diep en knikken bevestigend.

Chinees 2:(beleefd)

Heel glaag, glote leidel !

Dir:(langzaam)

Het was... in één woord... :

(spellend)

ver-schrik-ke-lijk...

Chinezen kijken zeer verbaasd en overleggen druk kakelend met elkaar.

Chinees 3:(verwonderd)

Vel-schlik-ke-lijk...? Echt waal ?

Dir: (hatelijk)

Zelden zoiets knulligs gezien...

(dreigend)

Jullie gaan oefenen tot je van je stokje valt ! Anders mag je terug naar China...

(vals)

Lopend, wel te verstaan ! Hebben jullie dat begrepen ?

De Chinezen kijken zeer geschrokken en buigen vervolgens nog dieper dan voorheen.

Chinees 4: (onderdanig)

Helemaal beglenen, glote baas...

Chinees 1:(ijverig)

We gaan dilect stalten met een extla zwaal oefenploglamma.

Chinees 2: (enthousiast)

Onze bolden zullen in het lond dlaaien als nooit tevolen...

De anderen knikken ijverig instemmend en maken samen een diepe buiging.

Chinees 3: (onderdanig)

Gegloet, meneel de dilecteul !

Daarna verlaten ze achter elkaar aan dribbelend het podium. Net voordat hij in de coulissen verdwijnt, draait de laatste zich nog eens om en maakt een extra diepe buiging.

Chinees 4: (beleefd)

Duizendmaal dank vool uw haltelijke woolden, vliendelijke meestel.

De directeur wuift hem weg met een slap handje. De artiest verdwijnt en er klinkt even druk gekakel vanuit de coulissen.

Daarna gaat de directeur voor Hercules staan en kijkt hem doordringend aan. De krachtpatser speelt zenuwachtig met de “ijzeren” staaf in zijn hand.

Dir.: (nadrukkelijk)

Huiveringwekkende Hercules...

(hatelijk)

Ja, ik krijg inderdaad de koude rillingen als ik naar je optreden kijk... Zo slecht kom je het maar weinig tegen...

De directeur beent op Hercules toe en trekt nijdig de "ijzeren" staaf uit zijn hand, die hij als wandelstok gebruikt.

De directeur draait zich naar het publiek en buigt de staaf moeiteloos dubbel. Met een verachtelijk gebaar smijt hij hem voor de krachtpatser op de grond.

Dir.: (minachtend)

Man, je kunt nog geen paperclip verbuigen !

Hercules kijkt vol ontzag van de verbogen staaf naar de directeur en weer terug.

Dir.: (hatelijk)

Misschien kun voortaan beter origami gaan vouwen, slapjanus.

(dreigend)

Luister... jij gaat trainen tot je een ons weegt en minstens een ton kunt optillen !

Begrepen ?

Hercules knikt instemmend.

Hercules: (onderdanig)

Zeker baas. Ik zal mijn uiterste best doen.

De directeur gebaart dat hij kan vertrekken. De krachtpatser raapt de verbogen staaf op en verlaat hinkend het toneel.

De directeur draait zich in de richting van het goochelaarsduo en neemt hen een tijdlang zwijgend op. Ze worden door het wachten steeds nerveuzer en grinniken schaapachtig. Tenslotte slaakt de directeur een diepe zucht.

Dir: (dreigend)

Zo, en nu jullie...

Magnus en Meta kijken hem vol verwachting aan.

Meta: (verontschuldiging)

Sorry baas,...we hadden vandaag onze dag niet...

Dir. : (hatelijk)

Jullie hebben nog nóóit je dag gehad, klunzen !

(heftig)

Hoeveel konijnen zijn er inmiddels spoorloos verdwenen ?

De goochelaar kijkt nadenkend en begint dan langzaam op zijn vingers te tellen. De directeur kijkt ongeduldig toe. Tenslotte haalt Magnus hulpeloos zijn schouders op .

Magnus: (schaapachtig)

Ik ben de tel kwijtgeraakt...

Dir.: (schamper)

Nou, volgens mij genoeg om een hele kinderboerderij mee te vullen ! Straks gaat de Partij voor de Dieren nog vragen stellen in het parlement !

(dreigend)

En hoeveel assistentes heb je bijna doorgezaagd ?

Magnus kijkt heel benauwd en begint bevend opnieuw op zijn vingers te tellen. Als hij het sombere gezicht van zijn baas ziet, stopt hij en schudt vertwijfeld zijn hoofd. Het huilen staat hem nader dan het lachen. Meta kijkt hem met grote angst aan.

Dir.: (heftig)

Die meisjes hadden zich allemaal aangemeld voor een halve baan. Met jouw gestuntel pakte dat zowat letterlijk uit !

De artiesten wringen zenuwachtig hun handen.

Magnus: (stotterend)

Het zal niet meer gebeuren, mijnheer de directeur.

Dir.: (kil)

Precies...

(dreigend)

Luister, ook jullie gaan oefenen alsof je leven ervan afhangt...

Ik wil binnenkort een perfect programma zien, anders....

Hij maakt met zijn hand veelbetekenende zaagbewegingen. Het duo schrikt en knikt overdreven instemmend.

Meta: (stotterend)

Natuurlijk, mijnheer de directeur.

Dir.: (gebiedend)

Neem je spullen mee en wegwezen !

(zuchtend):

Ik heb nog werk te doen.

De artiesten verzamelen hun spullen en verdwijnen haastig.

De directeur laat zich neerploffen op de kruk en slaat de handen voor het gezicht. Zo blijft hij hoofdschuddend zitten. Na een tijdje komt Klunzo op zijn tenen dichterbij. Hij kijkt bezorgd naar de directeur en neemt een slokje om zich moed in te drinken. Vervolgens tikt hij de directeur voorzichtig op de schouder. Deze schrikt op uit zijn gepeins.

Klunzo: (aarzelend)

Zal ik afsluiten, baas ?

De directeur staat zuchtend op en schudt zijn hoofd.

Directeur: (mat)

Nee, laat maar open... Dan kunnen onze artiesten naar binnen om te oefenen...
Dat zullen ze nodig hebben...

Hij heft zijn hand als afscheid en sloft met gebogen schouders weg. De toneelmeester kijkt hem hoofdschuddend na. Hij hangt een bordje “gesloten” op bij het naambord van het theater. Hij heft het flesje bij wijze van toast naar het bord en neemt een flinke slok. Als het flesje leeg is, houdt hij het teleurgesteld ondersteboven.

Klunzo: (bitter)

Ook dat nog: zaal leeg, kassa leeg, fles leeg...
Kan het nog erger worden ?...

Daarna verlaat hij sloffend en hoofdschuddend het toneel.

Het theater ligt er een moment verlaten bij.

Dan verschijnen aan de linkerkant de lijfwachten Benito en Pepito met het pistool in de hand. Ze inspecteren de omgeving grondig en kijken ook in de coulissen. Dan treffen ze elkaar weer aan rand van het podium.

Pepito: (zakelijk)

Alles in orde, Benito ?

Benito: (zelfverzekerd)

Si, alles veilig, Pepito !

Pepito loopt naar de linkerkant en roept in de coulissen.

Pepito: (eerbiedig)

U kunt komen, baas !

Terwijl de lijfwachten zich aan weerszijden opstellen, komen achtereenvolgens Angelino, Don Capsones en Presto binnen. De laatste heeft de buit bij zich.

De don gaat in het midden staan en voert zijn bekende ritueel uit (zie scène 1).

Angelino: (ijverig)

Dit is het theater, baas. We moeten snel zijn. De politie zit ons nog op de hielen !

Don Capsones kijkt geringschattend rond en leest het naambord.

Don: (minachtend)

Teatro Fiasco... Wat een vervallen zootje... Het kan wel een flinke opknapbeurt gebruiken...

Presto: (ongerust)

Waar moet ik het geld verstoppen, baas ?

Iedereen kijkt zoekend om zich heen. Angelino wijst op de goochelaarskist.

Angelino: (hoopvol)

Is die kist wat ?

Presto haast zich naar de kist, knielt erbij neer en opent voorzichtig het deksel. Hij kijkt erin en knikt tevreden.

Presto: (waarderend)

Een prima kist ! Voorlopig heel geschikt.

De don trapt zijn sigaret uit en kijkt de anderen één voor één nadrukkelijk aan.

Don: (zelfverzekerd)

Oké, we laten de buit hier achter. Als alles is afgekoeld halen we het geld weer op.

Capisce ? Gesnapt ?

De anderen knikken bevestigend en kijken toe hoe Presto de zak met geld in de kist opbergt.

Don: (beslist)

En nou wegwezen !

(bevelend)

Pepito en Benito: jullie gaan voorop !

(strijdlustig)

Desnoods schieten we ons een weg naar buiten !

De lijfwachten grijnzen vergenoegd en gaan snel naar de linkerkant. Ze verdwijnen in coulissen, direct gevolgd door de don. Angelino en Presto sluiten de rij. Vanuit de coulissen klinken politiefluiten, sirenes, geschreeuw en pistoolschoten. Dan is het even stil.

Van de rechterzijde komt Meta op. Ze luistert aandachtig en schudt dan verwonderd haar hoofd.

Meta: (verbaasd)

Wat was dat voor een lawaai ?...

Ze haalt haar schouders en begint aan de voorzijde van het podium ongeduldig heen-en-weer te lopen. Plotseling stopt ze en kijkt op haar horloge. Met een diepe zucht beent ze naar de rechtercoulissen

Meta: (dwingend)

Magnus, kom nou ! We moeten oefenen !

Magnus verschijnt met duidelijke tegenzin aan de rechterkant.

Magnus: (bitter)

Wat heeft oefenen voor nut ? Wij zijn toch de grootste sukkels uit dit theater...

Zijn assistente klopt hem troostend op de schouder.

Meta: (bemoedigend)

Natuurlijk ben je ontgoocheld, maar zo moet je niet denken...

(opbeurend)

Laten we vandaag extra ons best doen !

De goochelaar haalt moedeloos zijn schouders op.

Magnus: (zuchtend)
Jij je zin...

Meta: (uitnodigend)

Eerst de touwtruc uit India dan maar ?
Ze oefenen vervolgens intensief de touwtruc (zie voor aanwijzingen de goochelacts uit het begin van de scène). Na elke mislukte poging wordt de goochelaar nijdiger en zijn assistente verdrietiger. Tenslotte staakt Magnus zijn pogingen. Hij gaat mokkend op de rand van het podium zitten en speelt afwezig met zijn goochelstaf.
Meta laat zich verdrietig op de het deksel van de kist zakken en veegt met een zakdoekje haar tranen weg.

Meta: (sniffend)

Ik zou zó graag succes willen hebben !

Magnus springt overeind en schopt het touw in de coulissen. Hij zwaait heftig met zijn goochelstaf.

Magnus: (boos)

En weet je wat ik zou willen hebben ?!

(nadrukkelijk)

Geld ! Liefst een koffer vol !

(dromerig)

Dan waren wij en dit theater uit de problemen.

Meta: (sussend)

Geld maakt niet gelukkig...Let op mijn woorden !

Ze komt overeind en raapt het touw op.

Meta: (voorzichtig)

Zal ik alvast opruimen ?

Magnus knikt instemmend en zwaait lusteloos met de goochelstaf. Zijn assistente rolt het touw op en opent met haar vrije hand het deksel van de koffer.

Ze ziet de inhoud en het touw abrupt vallen. Vol verbazing staart ze van de kist naar Magnus en weer terug. Ze maakt wilde gebaren en probeert iets te zeggen. Het duurt even voordat de goochelaar het in de gaten heeft. Nieuwsgierig komt hij dichterbij en kijkt fronsend in de kist. Heel voorzichtig pakt hij een bundel en bestudeert de bankbiljetten. De goochelaar staart vol ongeloof naar zijn goochelstaf en het geld. Dan maakt hij ineens een wilde vreugdesprong.

Magnus: (trots)

Ik kan écht goochelen ! (herhalen)

Vervolgens knielen de goochelaars bij de kist en laten de bundels geld door hun handen glijden.

Meta: (bewonderend)

Wat is het veel !

(nieuwsgierig)

Wat gaan we met al dit geld doen ?

Magnus: (beslist)

Uitgeven natuurlijk !

Meta: (belangstellend)

Waar aan ?

Magnus kijkt rond en maakt een wijds gebaar om zich heen.

Magnus: (dromerig)

Wat zou je ervan vinden als we ons theater gingen opknappen ?

Zijn assistente klapt begeistert in haar handen.

Meta: (enthousiast)

O Magnus, dat zou geweldig zijn ! Daar dromen we allemaal van...

Magnus mijmert nog wat met een bundel geld in de hand. Plotseling neemt hij een besluit en gooit het geld demonstratief terug in de kist.

Magnus: (beslist)

Wil je de baas gaan halen ? We zullen hem ons plan uitleggen.

Terwijl Meta weg rent, sluit Magnus met een klap de kist.

Magnus: (gniffelend)

Ik verheug me al op zijn snuit.

Zijn assistente komt al snel weer op samen met de directeur. Die kijkt heel chagrijnig en stapt dreigend op de goochelaar af.

Dir.: (knorrig)

Ik hoop dat je een heel goede reden hebt om mij te storen...

Meta heeft ondertussen stiekem de kist geopend. Op een teken van Magnus gooit ze hem een bundeltje bankbiljetten toe. Met een triomfantelijke grijns drukt hij het geld in de handen van de stomverbaasde directeur.

Magnus: (ondeugend)

Wat vindt u van reden nummer één ?

De directeur staart naar het geld in zijn handen en betast het vol ongeloof. Meta geeft hem de tweede bundel met bankbiljetten.

Meta: (ondeugend)

Dit lijkt me een goede reden nummer twee...

De directeur kijkt vol verbazing naar de twee bundels in zijn hand.

Magnus: (luchtig)

Wilt u nog meer redenen weten ?

Ze tronen hem mee naar de kist en laten de inhoud zien. De directeur dreigt flauw te vallen en moet zich vastgrijpen aan de goochelaar. Meta wuift hem koelte toe.

Dir.: (stamelend)

Hoe...komen jullie...aan al dit geld ?

Magnus: (zelfingenomen)

Ach, een kwestie van goocheltalent...

De directeur graait in de kist en fluit bewonderend.

Dir.: (ongelovig)

Je hebt ineens wel érg veel talent !

(zakelijk)

Wat zijn jullie plannen ?

Magnus: (enthousiast)

We willen een groot deel van het geld in het theater steken.

De directeur valt op zijn knieën en heft smekend zijn handen.

Dir.: (ontroerd)

Ik zou jullie eeuwig dankbaar zijn...

De goochelaars worden in verlegenheid gebracht en helpen hun baas overeind.

Magnus: (sussend)

Al goed...

(uitnodigend)

Laten we ook proberen onze ploeg uit te breiden met nieuw talent.

Meta: (enthousiast)

We moeten dus audities regelen !

Dir.: (waarderend)

Een prima idee !

(aanzelend)

Mag er ook wat geld besteed worden aan een opknapbeurt ?

Magnus: (beslist)

Natuurlijk !

Dir. : (opgetogen)

Dat is een mooi karweitje voor Klunzo

Hij beent naar de zijkant en roept in de coulissen.

Dir.: (luid)

Klunzo ! Hier komen, luilak!

Klunzo komt vrijwel direct haastig op, terwijl nog gauw zijn mond afveegt.

Klunzo: (quasi onderdanig)

Wat wenst mijnheer de directeur ?

Dir.: (autoritair)

Jij gaat hier de boel opknappen: timmeren, schilderen, behangen...

Alles moet er tiptop uitzien ! Capisce ? Begrepen ?

Klunzo knikt instemmend, maar met tegenzin. De directeur richt zich vriendelijk tot de twee goochelaars.

Dir.: (luchtig)

En wij gaan op zoek naar nieuw talent.

Het drietal gaat druk overleggend in de richting van de coulissen. In het voorbijgaan klopt Meta de toneelmeester bemoedigend op de schouder. Klunzo staart hen somber na. Net voor het verlaten van het toneel, draait de directeur zich om.

Dir.: (bits)

Nou, waar wacht je nog op ? Doe je werk, stupido !

De toneelmeester buigt onderdanig. Zo gauw als de directeur verdwenen is, trekt hij een lange neus.

Klunzo: (verongelijkt)

Klunzo doe dit ! Klunzo doe dat !

(opstandig)

Doe het lekker zélf, bullebak !

Hij kijkt steels om zich heen en haalt zijn flesje tevoorschijn. Met tedere bewegingen schroeft hij de dop eraf, proost en neemt een flinke slok.

Klunzo: (smakkend)

Het liefste doe ik dit...

Hij kijkt taxerend om zich heen.

Klunzo: (peinzend)

Genoeg werk te doen...

Hij neemt genietend nog een flinke slok.

Klunzo: (spijtig)

Roept de plicht, dan moet mijn flesje dicht...

Met een ferm gebaar schroeft hij het flesje dicht en bergt het op.

Klunzo: (beslist)

Avanti ! Aan de slag dan maar !

Hij verlaat sloffend het toneel. Het licht eventueel dimmen. Een spot blijft gericht op het naambord.

Scène 3: het theater (volgende dag)

Het podium is bij aanvang volkomen leeg. Tegen de achterwand hangt het bord met de naam van het theater. Aan de rechterzijde staat een paneel voor het schilderwerk.

Klunzo komt op met een korte ladder op de schouder. Maak dit laddertje i.v.m. de act van licht materiaal. In de andere hand draagt hij een grote emmer verf met een roerstok en een flinke kwast.

Hij loopt eerst naar de rand van het podium en zet de verfemmer met een bons neer. Daarna zet hij het laddertje tegen het paneel.

Klunzo: (zuchtend)

Wát een werk...

Hij komt terug naar de voorkant van het podium en begint verveeld in de verf te roeren. Hij bekijkt de roerstok en schudt zijn hoofd.

Klunzo: (knorrig)

Nog een beetje te donker...

Hij pakt zijn flesje drank en doet een scheutje in de verfemmer. Alvorens het flesje dicht te schroeven neemt hij nog een flinke slok. Vervolgens roert hij verwoed in de verf.

Klunzo: (tevreden)

Zo is het beter...

(wijsgerig)

Een scheutje likeur, brengt elke verf op kleur...

Neuriënd sloft hij naar de rechterzijde en begint met grote halen te schilderen

Even later komen de directeur, Magnus en Meta druk overlegend op. Ze hebben lijsten in de hand die ze gezamenlijk doornemen. Als Klunzo op de achtergrond kucht, draait de directeur zich abrupt om.

Dir.: (geprikkeld)

Nog steeds niet klaar, Klunzo ?

De toneelmeester schildert onverstoord verder.

Klunzo: (mompelend)

Irritante kwast !

Dir.: (nijdig)

Zei je wat ?

Klunzo: (quasi onschuldig)
Er zit wat op mijn kwast !

Dir.: (streng)
Zo meteen komen de eerste kandidaten voor de audities. Daar kunnen we jou niet bij gebruiken.
(bevelend)
Wegwezen dus ! Avanti !

Klunzo pakt met duidelijke tegenzin zijn spullen. Hij maakt met de ladder op zijn schouder expres een gevaarlijke draai richting de directeur. Deze kan nog net op tijd bukken.

Dir.: (nijdig)
Kijk uit, stupido !

Klunzo draait weer zich om, waarbij de ladder opnieuw in de richting van de directeur zwaait. Magnus en Meta grinniken stiekem.

Klunzo: (quasi onschuldig)
Zei u wat, baas ?

Dir.: (nijdig)
Maak dat je weg komt, onhandige kluns !
(commanderend)
Subito ! Onmiddellijk !

De directeur wijst met een uitgestrekt arm naar de coulissen. Met een vette knipoog richting de goochelaars, verlaat Klunzo in paradepas het toneel via de linkerkant.

Klunzo: (uitdagend)
Eén-twee-in-de-maat, anders wordt ons baasje kwaad !

De directeur kijkt hem vernietigend na. De goochelaars houden met moeite hun gezichten in de plooi. Ze overleggen nog even aan de hand van hun lijsten en stellen zich aan de zijkant op.

Dir: (luid)
Klunzo, laat de eerste kandidaten binnen !

Dit onderdeel is facultatief. Zowel de aard van de optredens als het aantal kunnen naar eigen inzicht worden ingevuld. De acts kunnen betrekking hebben op jongleren, acrobatiek, zang en dans. Om de vaart in de voorstelling te houden zijn 2 of 3 optredens aan te raden. De toneelmeester brengt telkens de kandidaten binnen. De directeur en de goochelaars vragen telkens hoe de groep heet, waar de artiesten vandaan komen en wat voor act ze willen opvoeren. Daarna observeren ze de acts van de kandidaten aandachtig. Ze onthouden zich echter van commentaar. De directeur stuurt de artiesten weg met vage opmerkingen als: "Bedankt. Jullie horen nog van ons".

Na elk optreden overlegt het drietal kort en maakt aantekeningen op hun lijsten. Als de facultatieve kandidaten zijn geweest wordt er extra druk overlegd.

De spelers staan daarbij met hun rug naar de linkerkant. Zonder om te kijken gebaart de directeur richting linkercoülissen.

Dir.: (dwingend)

Klunzo, laat de volgende binnen !

Klunzo komt met hoog opgeheven handen op. De lijfwachten Benito en Pepito duwen hem met getrokken pistolen vooruit. Ze stellen zich aan de linkerkant op. Dan verschijnen achtereenvolgens de don, Angelino en Presto. Terwijl de laatste twee zich bescheiden op de achtergrond houden, voert don Capsones op de voorgrond zijn bekende ritueel uit.

Dir.: (stamelend)

Wat is dit...voor een optreden ?

De don geeft Angelino een teken om het woord te voeren. Hijzelf wacht geduldig af. Presto controleert ondertussen onopvallend de hele ruimte.

Angelino: (gewichtig)

Wij zijn de mannen van don Capsones. Wij komen ons geld ophalen !

Dir.: (verwonderd)

Geld ophalen ? Jullie hebben niet eens een contract bij ons !

Presto heeft inmiddels alles geïnspecteerd.

Presto: (ongerust)

De kist is verdwenen, don !

De don trapt zijn sigaret uit en loopt tergend langzaam op het wachtende drietal toe. Hij blijft pal voor de directeur staan en kijkt hem indringend aan.

Don: (ijzig)

En wie mag u wezen ?

Dir.: (nerveus)

Ik ben Antonio Grimasso, de directeur van dit theater...

De don neemt de omgeving nadrukkelijk in zich op en sist dan minachtend tussen zijn tanden.

Don: (spottend)

Gecondoleerd, stupido...

Hij blijft de directeur strak aankijken. Als hij weer begint te spreken priemt hij bij elk woord met zijn wijsvinger tegen de borstkas van de directeur.

Don: (dreigend)

Waar...is...ons...geld ?

De directeur haalt zijn schouders op. De don knikt peinzend.

Don: (dreigend)

Misschien moeten mijn jongens je geheugen wat opfrissen...

Hij knipt nadrukkelijk met zijn vingers. De twee lijfwachten keren zich naar de directeur en beginnen demonstratief hun vuisten te kneden. De directeur wist zijn voorhoofd af met een bonte zakdoek.

Dir. : (angstig)

Klunzo, breng de heren naar de kist met geld.

Klunzo verdwijnt via de linkerkant, op de voet gevolgd door Angelino en Presto. Tijdens het wachten neemt de don met toenemende belangstelling Meta op. Deze verschuilt zich steeds meer achter Magnus.

Al gauw komt het drietal terug. Klunzo loopt voorop en neemt gauw een slokje uit zijn flesje voor de zenuwen. Angelino en Presto dragen de kist tussen zich in. Ze zetten hem in het midden van het podium neer. Klunzo voegt zich bij de directeur en de goochelaars. De don werpt een blik in de kist en knikt tevreden.

Don: (bevelend)

Tel het na !

Presto telt snel de bundels bankbiljetten.

Presto: (verontwaardigd)

We missen € 20.000 !

De don neemt de directeur weer indringend op en priemt opnieuw met zijn wijsvinger bij elk woord.

Don: (dreigend)

Waar... zijn... die... gebleven ?

De directeur wringt nerveus zijn handen en gebaart vaag om zich heen.

Dir.: (zenuwachtig)

Uitgegeven aan reclame, advertenties, ...

Klunzo: (ijverig)

En verf !

De don knikt begrijpend en wandelt tergend langzaam over het toneel. Hij voelt met zijn vingertoppen aan de wand die Klunzo net geschilderd heeft. Terwijl hij peinzend zijn vingertoppen bestudeert, loopt hij terug naar de directeur. Hij tikt hem zachtjes op de wang.

Don: (quasi vriendelijk)

Ik moet dat geld terughebben, anders...

Hij knipt met zijn vingers. De lijfwachten reageren onmiddellijk. Ze zetten hun zonnebrillen af en komen enkele stappen dichterbij. Ze masseren demonstratief hun vuisten.

Benito: (dreigend)
Aflossen...of...aflossen...

Pepito: (dreigend)
Dokken...of...knokken...

Weer doen ze enkele stappen voorwaarts. Het theatergezelschap deinst terug. De don heft plotseling zijn hoofd, waarop de lijfwachten direct stoppen. Ze gaan terug naar hun plaats en zetten onverstoorbaar hun zonnebril weer op. De don ijsbeert op de voorgrond.

Don: (quasi vriendelijk)
Ik ben een liefhebber van het theater...
(zelfingenomen)
Ik heb zelf ook wel talent voor muziek en toneelspelen...

De twee lijfwachten op de voorgrond schudden stiekem ontkennend hun hoofd. Angelino en Presto gniffelen achter hun hand. Als de don zich plotseling omdraait, verstrakken hun gezichten direct en knikken schijnheilig instemmend.

Don: (geduldig)
Luister,...ik zal je een voorstel doen dat je niet kunt weigeren...
Wij komen over precies een week terug. Jullie geven mij het ontbrekende geld terug en dan praten we verder nergens over...Capisce ? Begrepen ?

Dir.: (wanhopig)
Hoe moeten we dat geld bij elkaar krijgen ? We hebben al zoveel schulden !

Don: (luchtig)
Dat is jullie probleem !

De don neemt de omgeving nog eens in zich op en richt zijn aandacht nadrukkelijk op Meta.

Don: (peinzend)
Misschien hebben jullie wat aansporing nodig...
(zakelijk)
Hebben jullie iets van waarde als onderpand ?

Het viertal kijkt elkaar hulpeloos aan en keert zijn zakken zelfs om. Klunzo moffelt zijn drankflesje weg.

De don loopt op Meta toe, pakt haar galant bij de hand en troont haar mee naar de voorgrond.

Don: (charmant)
Signorina Meta, u bent duidelijk het enige waardevolle in deze omgeving.

Meta bloost onwennig, terwijl de don haar een handkus geeft. Magnus staat zich ondertussen te verbijten.

Plotseling verandert de houding van de don. Hij knipt autoritair met zijn vingers. De lijfwachten reageren direct en komen snel dichterbij.

Don: (bevelend)
Neem haar mee als gijzelaar !

De lijfwachten grijpen de tegenspartelende Meta vast en sleuren haar mee naar linkercoulissen. Juist voor het verlaten van het toneel, keert Meta zich naar de achterblijvers

Meta: (wanhopig)
Magnus, help me !

Magnus wil naar haar toe rennen, maar wordt door de directeur en Klunzo tegengehouden.

Magnus: (bemoedigend)
Wees maar niet bang, Meta ! We laten je niet in de steek !

Klunzo: (snikkend)
We zullen allemaal meehelpen !

Dir.: (beslist)
Dat geld komt er tot de laatste cent !

De lijfwachten verlaten met Meta het toneel. De don kijkt geamuseerd naar het ontredderde drietal.

Don: (waarderend)
Leuke meid trouwens...
(kil)
Willen jullie haar heelhuids terugzien ?

De anderen knikken heftig instemmend.

Don: (dreigend)
Zorg dan dat het geld er op tijd is.

Hij neemt met een zwierig gebaar zijn hoed af.

Don: (luchtig)
Arrivederci a tutti! Tot ziens allemaal !

Hij verlaat fluitend / neuriënd met kleine danspasjes het podium via de linkerzijde. Angelino en Presto nemen de kist tussen zich in en volgen hem zonder op of om te kijken. Het drietal staart een moment ongelovig naar de linkercoulissen. Magnus snuit luidruchtig zijn neus in een grote, bonte zakdoek.

Magnus: (wanhopig)
Wat moeten we nu doen ?

Dir.: (jammerend)

Arme Meta ! Het was zo'n aardige meid !

Klunzo bekijkt de directeur met afkeer. Dan haalt hij demonstratief zijn flesje tevoorschijn, neemt een flinke slok. Hij stelt zich dreigend voor de directeur op en leest hem flink de les.

Klunzo: (streng)

Geen gezeur, mijnheer de directeur !

De directeur is helemaal overdonderd en knikt braaf instemmend. Klunzo duwt met één hand de directeur in de richting van de coulissen en trekt met de andere hand Magnus mee.

Klunzo: (kordaat)

Heb vertrouwen en steek jullie handen uit de mouwen !

Samenvatting slotscène : het theater (een week later)

In een wanhopige poging het ontbrekende geld bij elkaar te sparen, willen de artiesten zelfs hun dierbaarste bezittingen verkopen: o.a. Chinees porselein, een Olympische medaille, een dure fles champagne. Magnus heeft van zijn oude leermeester ooit een antieke kristallen bol gekregen. Hij besluit die ook te verkopen. Bij het oppoetsen komt plotseling de geest Magister tevoorschijn, die al eeuwen opgesloten heeft gezeten. Als dank voor zijn verlossing mag Magnus vijf wensen doen. Twee wensen gebruikt hij om zijn vriendin Meta te bevrijden en de bende van Don Capsones voorgoed uit te schakelen. Met de overige drie wensen doet hij verrassende dingen, waardoor het theater en de artiesten definitief uit de zorgen zijn. Om de nieuwe start te vieren wordt de naam feestelijk veranderd in: Teatro Famoso.